

ז) ביצה ז' י"ז ע"א :

"איגדיה דהו" : עבר ואפה מאי ? - תא שמע : מי שלא הניח צירוקי
תבשילין, כיצד צולה ? מקנה, קמח, לאתרוג, ואחריו אופקין לו ומבשילין
לו. ויט איתא. ליתני : עבר ואפה - מותר - אמר רב אבא בר
מנה : תנא, תקנתא דרביתא - קתני, תקנתא דאסורא - לא קתני.
ת"ש : מי שהניח צירוקי תבשילין - הרי זה אופה ומבשילין.
אזכר רבה דאכילת אור צירוקו - הולא קיבול. אכילתו עד שלא אפה
עד שלא האמין - הרי זה לא אפה ולא יבשל ולא יטמין, לא לו
ולא לאתרוג, ולא לאתרוג אופקין ומבשילין לו. אבל מבשל הוא
ליתני ואזכר המור - הוהו דאכילתו. וקבול שכל יצירוק. ואז
הוצרכו - אסור - אמר רב אשי : הוצרכו קא אמרתי, לפני הוצרכו
באמורא. בה דבן רבן ספי ממזרי. רב צמח בר. יצחק אמר : הא
מני - מנניה היא, ואשכחן דביה שמאי. צמחא, מנניה אמר :
ב"ש אומרו : אין אופקין אלא אם כן עבר דבש, ואין מבשילין
אלא אם כן עבר בתבשיל, ואין טמין אלא אם כן הוה
ממין טמין מזה יו"ט. וביה הלש אומרו : מזה בתבשיל אכילת
וצוה בו כל צרכו. תנן : המעור פורקו בלבת, בשוגג - ואכל,
במזיד - לא יאכל. - לא צרכו, צריך היה. פניו אורח.

ת"ש : המטביל בלוי בלבת, בשוגג - ילמל בהן, במזיד - לא יטמל
בהן - לא צרכו, צריך היה מאן אחרין. ואז אכילתו בשאפה.
(ח) במב"ש, הלכות יו"ט, פ"ו, ה"ו.
(ט) במב"ש, הלכות לגר, פ"ב, ה"א.
(י) ביצה, י"ז ע"ב : אמר אביי וקטיין הגמלי ביסמא ונאכל צירוקו
ועמר... ור' נאש לש סימן י"ב.
(יא) במב"ש, הלכות יו"ט, פ"ד, הלכה ה'
(יב) ש"ע, הלכות יו"ט, ס' תקנ"ב סוף י"ז.
(יג) תוס' ביצה ז' י"ז ע"ב : אמר (מחל' בין ר"ר ור"ו)
(יד) במב"ש, הלכות יו"ט, פ"ג, ה"ג ובמב"ז מלנה לש.
(טו) ש"ע, הלכות יו"ט, סימן תקנ"ב ס"ב. מילכסם לאורייתא,